

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 659/2019
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из села ..., и ББ из села ..., чији су заједнички пуномоћници Илија Лукић, адвокат из ..., Немања Ковачевић, адвокат из ... и Зоран Петровић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Параћину и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 11.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, месно је надлежан Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду, решењем П 5289/19 од 23.04.2019. године, усвојио је приговор месне ненадлежности (став први изреке), огласио месно ненадлежним за поступање у овом предмету (став други изреке), одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Основном суду у Параћину, као стварно и месно надлежном суду (став трећи изреке) и отказао рочиште заказано за 06.06.2019. године (став четврти изреке). У образложењу је указао, да је тужени истакао приговор месне ненадлежности Првог основног суда у Београду у одговору на тужбу, јер тужиоцу пензију исплаћује РФ ПИО, Филијала Ћуприја, као орган који је у конкретној ситуацији, штетну радњу извршио, тако да је штетна радња извршена и штетна последица наступила на територији Града Ћуприје, Филијале РФ ПИО из Ћуприје и да је стварно и месно надлежан за даље поступање Основни суд у Параћину, на основу одредбе члана 44. и 54. Закона о парничном поступку, због чега је одлучио као у изреци.

Основни суд у Параћину, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 976/19 од 15.11.2019. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да су тужиоци по свом избору поднели тужбу Првом основном суду у Београду, као суду опште месне надлежности за туженог. Затим, како тужиоци у тужби нису навели огранак, односно Филијалу у Ћуприји, да није било места усвајању приговора месне ненадлежности, на који се тужени позвао и како се у овој парници ради о новчаном потраживању, где није прописана искључива месна надлежност за поступање и право избора месно надлежног суда припада тужиоцима приликом подношења тужбе, да није било места да се Први основни суд у Београду огласи месно ненадлежним.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду.

Тужба ради накнаде штете је 06.03.2019. године поднета Првом основном суду у Београду. Предмет тужбеног захтева је исплата тужиоцима понаособ на име накнаде штете због мање исплаћене пензије у периоду од 01.10.2015. године до 30.09.2018. године, укупног износа од по 5.000,00 динара. Тужени је у одговору на тужбу од 17.04.2019. године истакао приговор месне ненадлежности суда. У истом је указао, да се надлежност суда може ценити према месту где је штетна радња извршена, односно месту где је штетна последица наступила, а то је подручје филијале туженог у Ћуприји. Затим, да је Филијала у Ћуприји огранак туженог и да је спор настао из правног односа тог огранка, Филијале Ћуприја, с обзиром на чињеницу да је о праву на пензију одлучивано у Филијали и да се исплата пензије врши на подручју Филијале, као и да се сви списи предмета тужилаца налазе у Филијали Ћуприја.

Одредбом члана 38. ЗПП је прописано да, тужба се подноси суду који је опште месно надлежан, ако законом није другачије прописано.

Одредбом члана 40. став 2. ЗПП је прописано да, за суђење у споровима против правних лица, опште месно надлежан је суд на чијем се подручју налази њихово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре.

Одредбом члана 54. ЗПП је прописано, да, за суђење у споровима против правног лица које има огранак изван свог седишта, ако спор произлази из правног односа тог огранка, поред суда опште месне надлежности, надлежан је и суд на чијем се подручју налази тај огранак.

Како у конкретној ситуацији одредбама Закона о парничном поступку није прописана искључива месна надлежност, већ могућност покретања парнице пред судом опште месне надлежности или код одређеног суда (посебна изборна месна надлежност), то су тужиоци подношењем тужбе Првом основном суду у Београду, на чијем се подручју налази седиште туженог, извршили избор месно надлежног суда, због чега је тај суд надлежан за даље поступање у овом предмету на основу одредбе члана 40. став 2. ЗПП, а у вези одредбе члана 54. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**